

Det britiske Imperiums rolle har aldrig været klarere

Leder fra LaRouchePAC, 14. marts, 2018 – Først var det Tony Blairs »uvederhæftige dossier« om Saddam Husseins masseødelæggelsesvåben, som udløste, at den ynkelige George W. Bush forvandlede hele Mellemøsten (med Obamas hjælp) til et helvedeshul af terrorister. Dernæst kom påstande om Bashar Assads brug af kemiske våben, som narrede Trump til at gennemføre et missilangreb mod en syrisk flyvebase. Så kom britisk efterretningsagent Christopher Steeles eget »uvederhæftige dossier«, der lancerede et forsøg på regimeskifte mod USA's regering, baseret på eventyrfortællinger om Trump og Rusland. Nu erklærer Theresa May, typisk uden beviser, at der »ikke er nogen alternativ konklusion«, men at den »russiske stat« er ansvarlig for angrebet med nervegift i London-området Salisbury, »en ulovlig magtanvendelse mod Det forenede Kongerige«. Vi må alle forenes mod de onde russere, hylér May og hendes kontrollers.

Det er alt sammen selvindlysende nonsens, men der er desperation i Det britiske Imperium. I 50 år har Lyndon LaRouche dokumenteret Det britiske Imperiums historiske had mod De forenede Stater og den systemiske overtagelse af den amerikanske regerings politik gennem Wall Street og andre aktiver, i kølvandet på FDR's død og mordet på JFK. Få lyttede. »Det britiske Imperium er dødt«, lod man os ofte vide, efterfulgt af en påstand om, at det eneste imperium i dag er Det russiske Imperium, eller Det amerikanske Imperium, afhængigt af, hvilket af Det britiske Imperiums kontrollerede miljøer, man valgte at bo i.

Men det fungerer ikke så nemt denne gang. Londonavisen *Guardian* viste i dag graden af panik i Imperiet. Lederartiklen lyder: »UK arbejdede hårdt hele dagen i Washington for at overtale Trump til at skubbe sit ønske om et forhold til Putin

til side og indse, at Rusland var det eneste land, der havde midlerne og motivet til at søge at dræbe Skripal«, den russiske dobbeltagent for MI6, som sammen med sin datter i sidste uge blev ramt af et angreb med nervegift. Men, klynker de, »Trump tilbød kun en modstræbende accept af det britiske tilfælde, men tilskrev ikke direkte Rusland ansvaret ... Det ville være et slag mod de angloamerikanske relationer, hvis Trump nægtede at acceptere den britiske efterretningsvurdering, men siden sit valg har han følt sig under belejring pga. beskyldninger om, at han havde indgået et aftalt spil med Rusland for at vinde præsidentskabet, og han mener, at tidligere, britiske efterretningsofficerer har næret disse beskyldninger.«

Det gør han så sandelig, og denne bestræbelse på at bruge løgne, brygget sammen af MI6, for at bringe hans præsidentskab til fald, er nu blevet godt og grundigt miskrediteret. De tidligere efterretningsfolk fra Obamas tid, som bragte disse britiske løgne til torvs, er blevet taget på fersk gerning i at køre et forræderisk angreb mod den amerikanske regering, og de kunne (og burde) snart havne i fængsel.

Premierminister May har heller ikke bare frit løb internt i UK. Det bliver i stigende grad sandsynligt, at leder af Labour-partiet Jeremy Corbyn ville vinde et valg, hvis det kommer dertil, som det kunne, og Torierne sækker bagud i meningsmålingerne over de forestående lokalvalg. I dag udfordrede Corbyn direkte Mays handlinger mod Rusland i parlamentet og spurgte, om hun ville følge reglerne i Organisationen for forbud mod kemiske våben, OPCW, og give Rusland prøver på den nervegift og vente de krævede ti dage. May råbte op om, at hun havde givet russerne tid nok, og at der var konsensus fra alle menige i parlamentet om, at Corbyn trådte ved siden af, og at hun ville udvise 23 russiske diplomater. Med en manøvre, der nok skal jage russerne en skræk i livet, annoncerede hun ligeledes, at kongefamilien ikke ville deltage i World Cup i Rusland.

Men de britiske oligarkers frygt er legitim. Imperiet vil ikke overleve, at USA, Rusland, Kina, Afrika, Latinamerika – og endda befolkningerne i Europa og UK – kommer sammen i det nye paradigme, repræsenteret af den Nye Silkevejsånd. Disse oligarker er villige til at løbe risikoen for en atomkrig for at forhindre dette nye paradigme, men deres tid er ved at være forbi. Dette er et øjeblik med et stort potentiale, hvis den menneskelige race lever op til lejligheden.

Foto: George W. Bush og Tony Blair udveksler håndtryk efter at have modtaget besked om, at Coalition Provisional Authority havde genetableret fuld suverænitet i Irak og overført kontrol over nationen til den midlertidige irakiske regering, 28. juni, 2004.